

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Cyklus autorských knih na téma:
Krajina člověka

Petra Skořepová

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Kniha a tvarování papíru

Bakalářská práce

Cyklus autorských knih na téma:

Krajina člověka

Vedoucí práce: MgA. Mgr. Petra Soukupová
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2014

Zadání bakalářské práce – oficiální formulář (vyplněný dle pokynů vedoucího BP a řádně podepsaný); do BP ve tvrdých deskách (originálu) vložit originál „zadání“, do BP v měkkých deskách (kroužkové nebo termovazbě) vložit kopii zadání BP.

Formulář k vyplnění naleznete na <https://portal.zcu.cz/portal/> (Moje studium – Kvalifikační práce).

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2014

.....

podpis autora

OBSAH

1 ÚVOD.....	3
2 VÝZNAM KULTURY	4
3 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	5
3.1 O OPICÍCH A LIDECH.....	5
3.2 DOTEKY PŘÍRODY A ČLOVĚKA.....	6
3.3 KNIHA JAKO OBJEKT- KRAJINA.....	7
3.4 DĚTSKÁ IDENTITA	7
4 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	9
4.1 VÝVOJ VNÍMÁNÍ KRAJINY V HISTORICKÉM KONTEXTU.....	10
5 CÍL PRÁCE.....	11
6 PROCES PŘÍPRAVY.....	11
7 PROCES TVORBY.....	12
8 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	13
8.1 KNIHA PŘEDMĚSTÍ.....	13
8.2 KNIHA CEST.....	13
8.3 KNIHA JAKO OBJEKT- UMĚLÁ KRAJINA.....	14
8.4 FRAGMENTY KRAJINY A KRAJINA ČLOVĚKA.....	14
9 POPIS DÍLA.....	15
9.1 KRAJINA ČLOVĚKA.....	15
9.2 FRAGMENTY KRAJINY.....	16

9.3 KNIHA PŘEDMĚSTÍ A KNIHA CEST.....	16
9.4 KNIHA JAKO OBJEKT- UMĚLÁ KRAJINA.....	17
10 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR SILNÉ STRÁNKY.....	18
11 SLABÉ STRÁNKY.....	19
12 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	20
13 RESUMÉ	22
14 SEZNAM PŘÍLOH	23

1 ÚVOD

Tato bakalářská práce je experimentálním průzkumem tématu Krajina člověka. Je to pokus o uchopení velice fascinujícího a složitého vztahu, který je čím dál více v ohrožení. Vždy bylo zásadní kladení si otázek, v čem spočívá tento vztah, kde jsou hranice, a jak fungují jeho zákonitosti. Je úkolem každé generace si klást tyto základní filosofické otázky a pokoušet se na ně znovu hledat odpovědi, protože kultura se proměňuje stejně tak, jako postoj člověka ke světu, k zemi. Lidé jsou bytostmi kontextu, ať si to přiznáváme, či nikoliv, jsme součástí krajiny, stejně tak jako ona naší.

2 VÝZNAM KULTURY

Kultura je antropinon, věc vlastní pouze člověku. Je to náš výmysl, díky kterému jsme světu dali kýženou představu řádu, jež jsme se oddělili od světa pro nás nebezpečného přírodního „chaosu“. Světa, ve kterém bychom byli pouze „nehotová zvířata“¹ vydána na pospas divočině. Kultura nám nahradila naše nedostatky, ať již mluvíme o primitivním (ve smyslu prvotním) nahrazování chybějících drápů, srsti či rychlých nohou, anebo o institucích, které nám určují co dělat, čímž nahrazují naše oslabené instinkty.²

Je důležité si uvědomovat, že kultura staví na základech přírody. Vzešli jsme z přírody, a pak vytvořili kulturu jakožto jakousi „evoluční výhodu“ nad ostatními živočichy, ale neměli bychom zapomínat, že je to pouze lidská nadstavba, která se rozpadne, zhroutí-li se její základy. Jedná se o velmi křehký vztah, o který je třeba pečovat, protože příroda bez kultury existovat může, ale my bez ní nikoliv.

Na základě pocitu převahy jsme začali ke krajině stavět jako k pouhému objektu, který využíváme k našim potřebám. Krajina přestala být vnímána jako něco posvátného, co je nad naše chápání a co nás převyšuje, ale zároveň je součástí nás samotných.

3 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Celé své studium na Ústavu umění a designu, nyní fakulty umění a designu Ladislava Sutnara jsem se v různých formách věnovala tématům spojených se vztahem člověka a přírody, krajiny.

3.1 O OPICÍCH A LIDECH

První semestr prvního ročníku jsme dostali zadání vytvořit autorskou knihu na téma pohádek z knihy Kouzelný strom od Oldřicha Kašpara a Evy Máňkové. Mezi jednotlivými pohádkami mě nejvíce zaujal příběh o tom, jak si opice stavějí dům. Jednoduchost podání tohoto příběhu, založeném na mexické mytologii, mi přišla výstižná a plná symboliky. Aktuálnost sdělení, které v ní bylo obsáhlé, mi přišlo natolik důležité a inspirativní, že jsem se rozhodla ho použít a aplikovat na problematiku pro mě tak zásadní- vztahu člověka a přírody.

Za pomoci autorského způsobu frotáže jsem se pokusila převyprávět příběh o vyčlenění člověka z přírody, následné vytvoření kultury, jejíž pomocí si ji podmanil. Všechny přírodně vlnící se linie narovnal, vytvořil si svět geometrie a řádu, do kterého následně přírodu uvěznil. Tímto jsem chtěla zdůraznit paradox, jenž nastává ve městech. Vytlačujeme přírodu, která nám byla domovem, stavíme budovy, do kterých ji zavíráme, například zoologické a dendrologické zahrady. (viz Příloha 1)

Ve své podstatě jsem si touto prací nevědomky předurčila svůj směr, své velké téma, které jsem se rozhodla dovést touto bakalářskou prací.

3.2 DOTEKY PŘÍRODY A ČLOVĚKA

Druhý semestr jsem věnovala tématu Doteky přírody a člověka. Vytvořila jsem cyklus tří autorských leporel, jež zpracovávají stejné téma, ale každé trochu z jiné strany.

První leporelo se skládá ze série autorských fotografií. Dokumentovala jsem konkrétní případy, kdy se krajina dotkla s člověkem a naopak. Na fotografiích jsou zachyceny momenty, kdy se tento dotyk projevil na leckdy až intimní rovině, například jako poškrábaný lak auta větvičkou, čelní sklo s ptačím trusem, kosočtverec namalovaný na fasádě domu hlínou zašpiněným prstem dítěte atd.

Chtěla jsem poukázat, že tyto malichernosti, které často až obtěžují, mohou být brány z jiného úhlu pohledu, jako intimní způsob komunikace mezi přírodou a člověkem. (viz Příloha 2)

Druhé leporelo bylo složeno z autorských kreseb samotné přírody. Pomocí uhlového papíru jsem nechala samotnou krajinu, aby zanechala stopu, kresbu. (viz Příloha 3)

Ve třetím leporelu jsem chtěla, aby se ukázala samotná příroda. Pomocí pletiva jsem vytvořila leporelo, do kterého jsem propletla trávu z míst u plotů, kde jsem si jako dítě hrávala. Tato místa mi tvořila jakousi mikro- krajinu. Rozložením leporela jsem chtěla dosáhnout efektu, kdy si člověk může vytvořit nepřeborné množství takovýchto zákoutí, kde se dotýká krajina s člověkem.

V tomto cyklu jsem se poprvé učinila smělý pokus vystoupit ze znázorňování krajiny jako takové, přenesením krajiny do díla samotného. Snažila jsem se tím vytvořit situaci, kdy sama krajina vypráví příběh o sobě.

(viz Příloha 4)

3.3 KNIHA JAKO OBJEKT- KRAJINA

V druhém ročníku studia jsem již nepokrytě aplikovala tento princip prostoupení samotné krajiny do díla. Téma Kniha jako objekt- krajina jsem pojala tak, že jsem vyprávěla svůj osobní příběh, který je, jak si myslím obecně aplikovatelný. Pojednával o tom, odkud pocházím a kam s ním dojdu. V osobní rovině se jednalo o konkrétní reliéfy krajiny, které jsou vytvořeny z ručního papíru barveného přírodninami sesbíraných v daných místech. První krajina je Náchod a jeho okolí, což je rodná krajina mé rodiny, přechází postupně přes Krkonoše a Alpy až po vysněné Himaláje, jakožto symbol dospělosti.

Obal knihy je tvořen skleněným pouzdrem, v jehož spodní části je hlína tvořící podstavu, základnu pro knihu krajiny a horní část symbolicky znázorňuje éterickou, vzdušnou sféru.

3.4 DĚTSKÁ IDENTITA

V letním semestru jsem zpracovávala téma Dětská identita. Vytvořila jsem dětskou knihu s autorskou vazbou a koláží, která nastiňovala krátký příběh zasazený do různých scénérií krajiny. I v této klauzurní práci se objevila krajina člověkem přetvořená a člověku známá, například nádraží, koupaliště u rybníka, louka atd. Z druhé strany leporela jsem ponechala pouze fotografie takovýchto míst. Chtěla jsem tak ponechat prostor dětské fantazii tím, že za pomoci vystřihovacích postaviček, které jsou součástí knihy, si dítě může příběh dotvářet samo, a tím si budovat kladný vztah ke krajině.

Všechny tyto práce zmiňuji, jelikož mi přijdou jako podstatné pozadí, základ, na kterém jsem vybudovala koncept své bakalářské práce. Tématika krajiny a přístupu člověka k ní se objevuje více či méně ve všech mých dosavadních dílech, a jak doufám, postupně se rozvíjí, tak jako se prohlubují moje znalosti v této problematice.

Při ohlédnutí se na svou tvorbu uplynulých let mi přišlo logické, nějakým způsobem tyto principy uchopit a vědomě s nimi pracovat tak, aby vznikl cyklus autorských knih vyjadřujících se více do hloubky k této problematice.

4 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Cyklus autorských knih na téma: Krajina člověka

Snažila jsem se propojit zásadní téma, které cítím jako velice důležité s uměním. Zároveň jsem se pokoušela hledat a posouvat hranice mezi řemeslným pojetím knižní vazby a volným uměním. Hledat podstatu autorské knihy. Pokládat si otázky, co to vlastně tento pojem znamená, a jak jej lze uchopit.

Environmentální tematika mi vždy přišla aktuální, nejen vzhledem k současné krizi vztahu člověka ke krajině, ale i protože tvořivá síla má zákonitě i opačnou stránku, destruktivitu. Sklon k destruktivitě je věc, která je někde v nás zakořeněná, a proto je podle mého názoru nesmírně důležité si jí uvědomovat a pracovat s ní tak, abychom jí pokud možno přetvořili na konstruktivní kreativitu. Každý člověk se za svůj život potýkal s méně či více destruktivním nutkáním. Většina z nás v malém měřítku, třeba s pokušením něco rozbít jen proto, že je to křehké a může to být snadno zničeno. Ať už to bylo propíchnutí balonku, rozbití sklenice, anebo zašlápnutí motýla, čímž se dostávám ke vztahu člověka a přírody. Je to vztah křehký a mám pocit, že možná proto je vystavován „poťouchlému“ destruktivnímu sklonu lidí. V malém měřítku je to fascinující psychologický fenomén, ale ve velkém je to obrovská ničivá síla, která přetváří a devastuje krajinu kolem nás.

Ze svého pohledu vnímám jako jediný lék na tuto situaci, ne-li návrat duchovního vnímání krajiny, tak alespoň Kantův kategorický imperativ- nečiň druhým co nechceš, aby bylo činěno tobě a chovej se tak, aby tvé chování mohlo být obecně platným zákonem.

Aby existovala svoboda, musí se člověk omezit, tak aby nezasahoval do svobody druhého. A jsem přesvědčena, že to platí i pro vztah k přírodě, ke krajině.

4. 1 VNÍMÁNÍ KRAJINY V HISTORICKÉM KONTEXTU

Člověk se v průběhu Holocénu postupně stal novou geologickou silou, čímž se odstartovalo nové období nazvané atmosférickým geochemikem Paulem J. Crutzenem a E. Stoermerem jako Antropocene. Je to označení pro období, kdy se lidská aktivita stala jednou z globálních sil.³

1000- 1200 n. l. se na území Evropy rozvinulo zemědělství³, čímž započal přelom ve vnímání krajiny. Lidé ji začali přetvářet a přizpůsobovat svým potřebám, tak aby zisk byl maximalizován.

V římské říši nastala centuriace a limitace území tak, aby majetkový systém byl přehlednější a aby se daly lépe a efektivněji vybírat daně⁴.

S nárůstem populace se i zvedaly nároky na prostor, proto ve středověku docházelo k postupnému kácení a vypalování lesů a podmaňování si zbytků neobydlené krajiny. Z filozofického hlediska bych hledala spojitost s „horror vacui“ a strachu z chaosu, který les v podstatě symbolizoval. Byl a myslím, že svým způsobem doposud je nepřátelsky vnímaný prostor, kde si člověk sám sebou není jist a cítí se ohrožen. Vidím paralelu v obsesivní potřebě geometrizovat a zpřehledňovat přírodu, čímž ji bohužel velice ochuzujeme o její vlastní pro ni přirozený řád. Například při pohledu na český les je do očí bijící, že stromy jsou vysázeny v jasně určených, pravidelných liniích a všechny jsou podobně staré, čímž se potlačilo vznikání pro člověka nepřehledné a strach nahánějící houštiny. Začali jsme vytvářet pole a pastviny, kde nám nic nepřekáží ve výhledu při dohlížení na dobytek, či při pozorování blížícího se nepřítele, ať

již v podobě vlka, či nepřátelského vojska. Svá města jsme začali schovávat za hradby, a tím započalo oddělování se od krajiny.

5 CÍL PRÁCE

Touto prací, jak jsem již dříve zmínila, jsem chtěla poukázat na problematiku vnímání krajiny. Upozornit na fakt, že je často vnímaná pouze jako objekt našeho materiálního zájmu nebo jako místo odpočinku, ze kterého se ovšem již vytratil duchovní rozměr⁴. Bereme ji jako samozřejmost, která je a vždy bude. Ale to, jak se zdá, je představa mylná.

Z těchto pohnutek jsem se pokusila být prostředníkem v komunikaci mezi krajinou a člověkem. Nechala jsem ji samotnou, fyzicky přítomnou mluvit o ochladlém vztahu člověka k ní a snažila jsem se tím vytvořit jakousi formu dialogu, která jak doufám bude doznívat dlouho po konfrontaci s dílem.

6 PROCES PŘÍPRAVY

Proces přípravy mi u tohoto tématu mi přišel stejně důležitý, jako samotný proces tvorby. Vzhledem k obsáhlosti a citlivosti tématu jsem přečetla několik knih zabývajících se touto problematikou a věnovala jsem se studiu podkladů týkajících se estetiky, filosofické antropologie a ekologie.

Až když jsem měla vytvořenou představu, jak téma uchopit, zahájila jsem průzkum terénu samotné krajiny. Snažila jsem se pochopit vztahy a souvislosti, sbírala materiál z konkrétních míst a tvořila fotodokumentaci, ze které jsem vycházela v dalších úvahách.

7 PROCES TVORBY

Proces tvorby jsem zahájila v momentě, kdy jsem měla pocit, že jsem do tématu dostatečně pronikla a vytvořila si představu, jak jej uchopit.

Nejdříve jsem zkompletovala nasbíraný materiál a začala tvořit návrhy jednotlivých knih na základě skic a fotodokumentace z terénu.

Díky nepřebornému množství pokusů s ručním papírem vznikl „skicář“ ručního papíru, který mi sloužil pro zachovávání technologických postupů a zároveň k zachycení konceptů. (viz Příloha 5)

Každé práci jsem se věnovala jednotlivě a snažila jsem se ji pojmout charakteristickým způsobem. Pro každou knihu jsem měla specifický postup, což rozepisuji v kapitole 7 – Technologická specifika a v 8- Popis díla.

8 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Kromě klasicky pojaté knihy s autorskými fotografiemi se u každé práce vyskytovala technologická specifika.

8.1 KNIHA PŘEDMĚSTÍ

Kniha předměstí byla tvořena z ručního papíru složeného z papírové buničiny a z nalezených papírovin. Byly to převážně letáčky, které se bohužel v těchto suburbálních částech Prahy hojně vyskytují. Pro zachování autenticity díla jsem k obarvení papíru použila hlínu odebranou v dané lokalitě. Do každého listu jsem zakomponovala předmět nalezený při procházení terénem krajiny. (viz Příloha 6)

8.2 KNIHA CEST

Kniha cest byla tvořena přímo na místech, která jsem si průzkumem vybrala jako vyhovující konceptu práce. První složka byla tvořena na polní cestě v příměstské krajině za Jesenicí, druhá u Jižní spojky a třetí u průsečíku pražského okruhu a dálnice D1.

K vytvoření obsahu jsem použila materiál, který se vyskytoval na daném místě, povětšinou to byla hlína štěrk, beton, či asfalt. Tento materiál jsem nechala rozjezdít autem tak, abych vytvořila jistý druh rekonstrukce procesu, který se v dané krajině děje (viz Příloha7).

8.3 KNIHA JAKO OBJEKT- UMĚLÁ KRAJINA

Kniha jako objekt, Umělá krajina, je tvořena třemi částmi. První je vytvářena z hlíny. Druhá je tvořena betonem, který jsem odlila ve vyrobené formě svým rozměrem odpovídající umělohmotné trávě, která tvoří vrstvu třetí.

8.4 FRAGMENTY KRAJINY A KRAJINA ČLOVĚKA

V knize Fragmenty krajiny jsem použila tisk autorských fotografií, které byly upravené ve Photoshopu, tak aby fragmenty krajiny tištěné na průhledné folii přesně zapadaly do fotografií celkové scenerie.

Kniha Krajina člověka s dvojicemi autorských fotografií byla tvořena klasickými knihvazačskými postupy.

9 POPIS DÍLA

Cyklus autorských knih na téma krajina člověka se skládá ze šesti samostatných děl. Každé z nich je zcela specificky pojato, a proto je budu, pro větší přehlednost, popisovat jednotlivě.

9.1 KRAJINA ČLOVĚKA

Kniha krajina člověka je cyklus dvanácti dvojic autorských fotografií komentujících vztah člověka k životnímu prostředí, ne ve smyslu ekologickém, ale environmentálním. Životní prostředí, ve kterém se člověk pohybuje, které si vytvořil, ale které zároveň zpětně přetváří jeho samotného. Prostor nás formuje při nejmenším ve stejné míře, jako my formujeme naše prostředí. Tento vztah jsem chtěla komentovat a dokumentovat. (viz Příloha 8)

Fotografie vždy tvoří dvojici, která se vyjadřuje k jednotlivým fenoménům v krajině. Celý cyklus nastiňuje příběh o našem vztahu k prostředí a poukazuje na nejen náš panský přístup, ale i na paradoxy, které v tomto soužití nastávají. Například zavírání nás samotných do boxu a fakt, že to samé děláme přírodě, nebo že obalíme skálu odevzdaně čouhající ze zástavby a v přemíře zodpovědnosti za hmotné statky oplotíme pevnění (viz Příloha 9). Další smutně komickou dvojicí je fotografie geometricky „zušlechtěného“ keře a jeho pozůstatků, které byly v plastových pytlích navraceny přírodě (viz Příloha 10). Některé dvojice komentují náš hodnotový přístup ke krajině, ale de facto i k naší kultuře, jako například fotografie podivného zahrádkářského „oltáře“ a vykáceného lesa okolo kapličky, jakož to místa, kde se setkává krajina s člověkem⁷. (viz Příloha 11).

Knihu jsem doplnila o pohlednice tvořené fotografiemi z knihy. Je to způsob, jakým jsem si chtěla pohrát s myšlenkou, zda si za svým výtvořem stojíme natolik, že se ho nestydíme poslat dál. (viz Příloha 12).

9.2 FRAGMENTY KRAJINY

Knihou Fragmenty krajiny jsem chtěla poukázat na formu přítomnosti krajiny ve městech. Na to, že ve formě jakýchsi fragmentů přežívá a čelí zástavbě, přes to má podstatnou roli. Nejenže nás udržují v psychické pohodě a kontaktu s přírodou, ale svým způsobem vychovávají městské děti. Dospělý jedinec je vnímá převážně jako zelené zpestření v záplavě betonu nebo jako místo pro vyvenčení psa, ale pro děti jsou to útržky krajiny, na kterých si hrají a prožívají své dětství. Ne každé dítě má prarodiče na venkově nebo rodiče co s nimi o víkendu jezdí za město do přírody, a proto jim tyto fragmenty nahrazují a vlastně i formují pouto s krajinou. (viz Příloha 13).

Knihy je tvořena z fotografií dokumentujících druhy těchto fragmentů, upravených tak, aby do nich zapadal fragment tištěný na průhledné fólii.

9.3 KNIHA PŘEDMĚSTÍ A KNIHA CEST

Knihy Předměstí se věnuje suburbální krajině a snaží se lehce kritizovat nešetrný přístup těchto příměstských zón ke krajině.

Skládá se z pouzdra tvořeného papírovou buničinou a do ní volně vložených listů z ručního papíru tvořících „obrazy“ o krajině. V každém listu je zakomponován nalezený předmět. Vše je zabarveno pouze zeminou z daného místa a nalezených papíru. (viz Příloha 14).

Knihy cest je tvořena rozježděním složkami papírové buničiny a materiálem vyskytujícím se v konkrétní krajině. Celá kniha je zasazena do skleněného pouzdra tak, aby její obsah byl viditelný. (viz Příloha 15).

9.4 KNIHA JAKO OBJEKT- UMĚLÁ KRAJINA

Autorská kniha Umělá krajina je experimentální objekt, který zhmotňuje paradox vyskytující se ve městech.

Postupným pokrýváním krajiny betonem se obyvatelům měst ztrácí vizuální kontakt s přírodou. Tento fakt se někteří pokoušejí schovat za umělé nápodoby zeleně. Například v Jaroměři existuje obchodní řetězec, který vybetonoval obrovskou parcelu a na ni vystavěl obchodní dům. Tuto záplavu betonu posléze schoval za dřevěné obložení a vchod orámoval zelení z umělé hmoty. Z psychologického hlediska je tento úkaz naprosto fascinující. Na jednu stranu je to odsouzeníhodné zacházení s krajinou, ale na stranu druhou i já sama cítím větší psychickou pohodu v obklopení zeleně, ač v umělé podobě. (viz Příloha 16).

9.5 SKLENĚNÁ AUTORSKÁ KNIHA- KRAJINA ČLOVĚKA

Je tvořena pěti skleněnými pouzdry o rozměrech 20x 18x 5 cm, naplněnými pečlivě sesbíraným a utříděným materiálem z míst, které byly v mém životě důležité. (viz Příloha 17).

10 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR A SILNÉ STÁNKY

Hlavní přínos této práce vidím v samotném procesu zkoumání hranic autorské knihy a ve snaze tyto hranice jak formálně tak obsahově posunout a znovu definovat v kontextu volné tvorby. Způsob kladení si otázek a hledání odpovědí je zde stěžejní.

Po obsahové stránce za významné považuji zvolené téma, které poukazuje na provázanost vztahu člověka s přírodou v jeden celek a jak se tento vztah proměňuje v čase, s tím že bychom neměli zapomínat na to, odkud jsme vzešli.

Další a neméně důležitý je samotný způsob intervence do krajiny a sběru materiálu v terénu. Ve snaze o co nejuvěrnější výpověď byl aplikován téměř až vědecký postup odběru vzorků ze zkoumaných míst. Tento citlivý přístup bere v úvahu problematiku vztahu člověka k přírodě a snaží se být co nejobjektivnější a zanechat co nejméně stop na „místě činu“ a podtrhuje chápání prostředí jako širokého neoddělitelného celku.

11 SLÁBÉ STRÁNKY

Paradoxně právě v šíři uchopení leží nejslabší stránka této práce. Jelikož jsem během procesu došla k novým otázkám, mnoho z nich se mi nepodařilo prozkoumat tak důkladně, jak jsem původně zamýšlela, protože se ukázaly jako mnohem komplexnější a důkladnějšího zkoumání hodny. Nicméně umělec musí ve svém zkoumání ustát a udělat rozhodnutí, které vede k dokončení práce, aby mohl s odstupem zhodnotit svůj postup a posunout se dále. Do budoucna bych se chtěla zaměřit na jasnější vyjádření a zlepšit čitelnost svého díla.

12 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

1. Friedrich Nietzsche: „ Člověk je nehotové zvíře“
2. BLECHA, Ivan. *Filosofie*. 4. oprav. a rozšíř.v. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 2002, 277 s. ISBN 80-718-2147-0.
3. CÍLEK, Václav. *Krajiny vnitřní a vnější: texty o paměti krajiny, smysluplném bobrovi, areálu jablkového štrúdlu a také o tom, proč lezeme na rozhlednu*. 2.dopl.vyd. Praha: Dokořán, 2005, 269 s. ISBN 80-736-3042-7.
4. BLŮMLOVÁ, Dagmar. *Vnímání krajiny: sborník z konference Krajina jako duchovní dědictví*. 1. vyd. Praha: Obec širšího společenství českých unitářů, 2012, 77 s. ISBN 978-809-0490-925.

AMBROSE, Gavin a Paul HARRIS. *Grafický design: Typografie*. Vyd. 1. Brno: Computer Press, 2010, 175 s. ISBN 978-80-251-2967-8

BLŮMLOVÁ, Dagmar. *Vnímání krajiny: sborník z konference Krajina jako duchovní dědictví*. 1. vyd. Praha: Obec širšího společenství českých unitářů, 2012, 77 s. ISBN 978-809-0490-925.

BLECHA, Ivan. *Filosofie*. 4. oprav. a rozšíř.v. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 2002, 277 s. ISBN 80-718-2147-0.

CÍLEK, Václav. *Krajiny vnitřní a vnější: texty o paměti krajiny, smysluplném bobrovi, areálu jablkového štrúdlu a také o tom, proč lezeme na rozhlednu*. 2.dopl.vyd. Praha: Dokořán, 2005, 269 s. ISBN 80-736-3042-7.

CLARK, Stuart. *Velké otázky*. Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2013, 208 s. Universum (Knižní klub). ISBN 978-80-242-3795-4.

FRANTA, Jiří, Marek MEDUNA, Petr MOTEJZÍK, Luděk RATHOUSKÝ, Jiří ŠEVČÍK a Lenka VÍTKOVÁ. *CQ14: 2003-2005*. Praha(Česká republika): Akademie výtvarných umění v Praze, 2010. ISBN 978-80-87108-15-4.

GOLDEN, Alisa J. *Making handmade books: 100 bindings, structures*. 1st ed. New York: Lark Crafts, c2010, 256 p. ISBN 16-005-9587-1.

GRYGAR, Štěpán. *Konceptuální umění a fotografie*. 1. vyd. Praha: Akademie múzických umění, Fakulta filmová a televizní, katedra fotografie, 2004, 119 s. ISBN 80-733-1014-7.

HAMANOVÁ, Pavlína. *Z dějin knižní vazby: Od nejstarších dob do konce XIX. stol.* 1. vyd. Praha: Orbis, 1959, 275 s.

HYBNER, Jan. *Brožura*. Praha: Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze, 2010. ISBN 978-80-86863-39-9.

KAMPS, Haje Jan. *Pravidla fotografování a kdy je porušovat*. Vyd. 1. Brno: Zoner Press, 2012, 192 s.
Encyklopedie - grafika a fotografie. ISBN 978-80-7413-201-8.

KOWOLOWSKI, František. *FORMÁTZ TRANSFORMACE 89-09*. Brno: Dům umění města Brna, 2009. ISBN 978-80-7009-157-6.

KREJČA, Aleš. *Techniky grafického umění: průvodce pracovními postupy a dějinami originální tiskové grafiky*. 1. vyd. Praha: Artia, 1981, 203

MOTYČKOVÁ, Hana, Kamila ŠÍROVÁ-MOTYČKOVÁ, Vladimír MOTYČKA a Jiří ŠÍR. *Geologické zajímavosti České republiky*. Vydání 1. 363 pages. ISBN 80-200-2139-6.

Umění: velký obrazový průvodce. Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2010, 612 s. ISBN 978-80-242-2663-7.

13 RESUMÉ

This work is an experimental series of six authorial books dealing with the topic of the human landscape. It is an attempt to grasp the very fascinating and complex relationship that is increasingly at risk. It has always been crucial to ask questions, what the core of this relationship is, where the boundaries are, and by what laws it is governed. It is the task of each generation to ask those questions and try looking for answers, because culture ever-so-slightly changes as well as the attitude of people towards the universe, the Earth. People are creatures of context, whether we admit it or not, we are part of the landscape as well as the landscape is part of us.

I tried to link the major theme that I feel is very important and at the same time tried to discover and to push the boundaries between the craft of bookbinding and the concept of free art. To ask the question of what this term means and how it can be grasped.

I would like to point out the issue of perception of landscape and draw attention to the fact that it is often perceived only as an object of our material interests, or as a place of rest from which, however, spiritual dimension has faded already. We take the issue for granted - it is and always will be - but it seems that this idea is wrong.

Based on the above my goal was to become a mediators in communication between landscape and man. I left her alone, physically present to communicate the cooling relationship of man toward it and I tried to create kind of a form of dialogue, which I hope will linger long after the confrontation with the work.

14 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 – O opicích a lidech, vlastní foto, klauzurní práce

Příloha 2, 3, 4 – Doteky přírody, vlastní foto, klauzurní práce

Příloha 5 – skicář ručního papíru, vlastní foto, bakalářská práce

Příloha 6 – Předměstská kniha, vlastní foto, bakalářská práce

Příloha 7 – Kniha cest, vlastní foto, bakalářská práce

Příloha 8, 9 - Krajina člověka, vlastní foto, bakalářská práce

Příloha 10, 11 - Krajina člověka, vlastní foto, bakalářská práce

Příloha 12 – Krajina člověka, pohlednice, vlastní foto, bakalářská práce

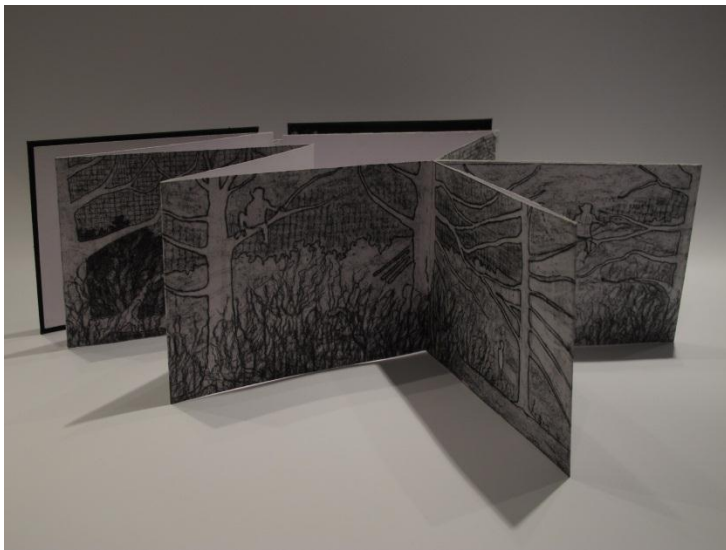
Příloha 13 – Fragmenty krajiny, vlastní foto, bakalářská práce

Příloha 14 – Předměstská kniha, vlastní foto, bakalářská práce

Příloha 16 – Kniha jako objekt- Umělá krajina, vlastní foto, bakalářská práce

Příloha 17- Skleněná autorská kniha- Krajina člověka, vlastní foto, bakalářské práce

Příloha 1

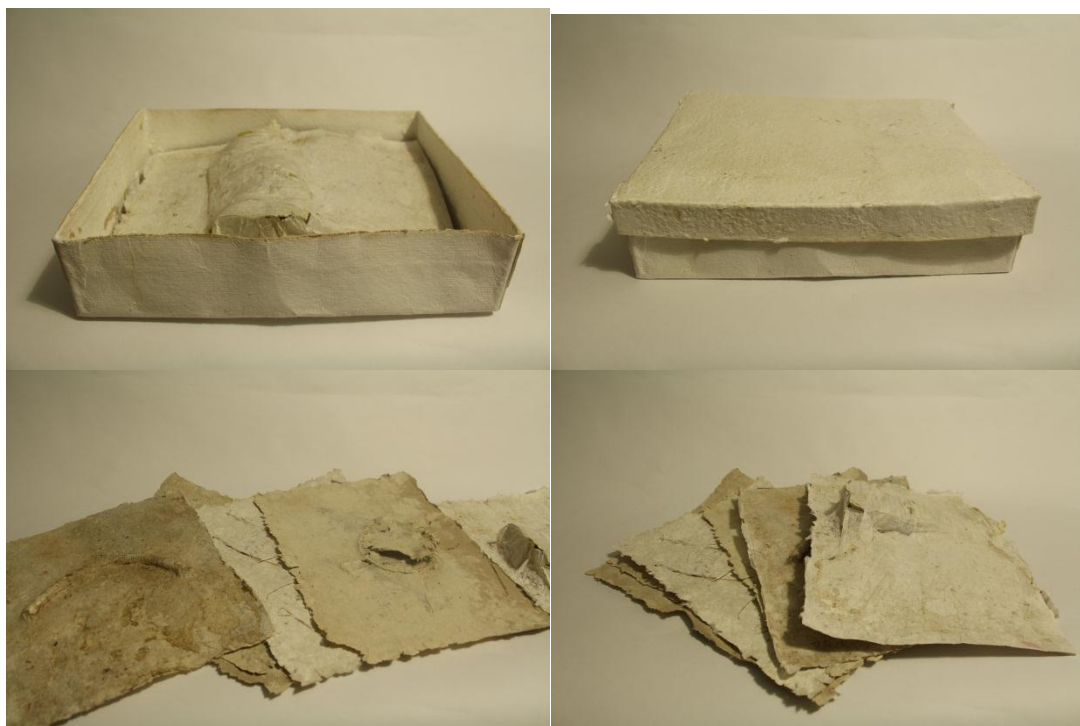
Přílohy 2,3,4

Příloha 5

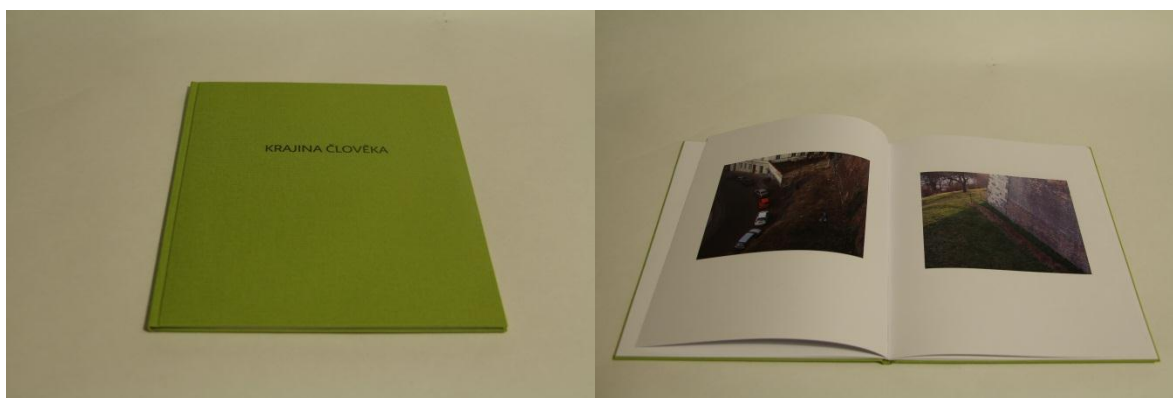
Příloha 6

Příloha 7

Přílohy 8,9

Přílohy 10, 11

Příloha 12

Příloha 13

Příloha 14

Příloha 15

Příloha 16

Příloha 17

